ГОДИНА I. ОЙ 284.

ВАРНА 11 АВГУСТЪ 1913 г.

СОФИЙСКИ НОВИНИ

ЕЖЕДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ

АБОНАМЕНТЪ:
Годишно — 14 лева.
6 мѣсеца — 7 лева.
Ръкописи не се връщатъ.
1 брой 5 стот.

Телефонъ № —

СКРЪБНА ВѢСТЬ.

неутѣшима скръбь на душата съобщаваме на роднини, приятели и познати, че милия ни незабравимъ съпругъ, баща, синъ и братъ

Георги Юрдановъ Планински.

(на 44 години).

правитель на клона за Балканския полуостровъ ондонската търговска фирма „Stanley Byrne & Co" кратко боледуване на 21 юлий н. г. се помина Лондонъ.

ДЪЛБОКО ОПЕЧАЛЕНИ:

Съпруга: **Геротрудъ**, дъщеря **Дороти**, майка **Диспина**, братя: **Жеко, Миланъ, Димитъръ, Никола** и сестра **Руска**.

8 августъ 1913 г.

Кремъ Жермандре

е най-добрия отъ всички други кремове

ОМЕКЧАВА КОЖАТА

изчезва лишеитѣ и пъпкитѣ по лицето.

употрѣбява се отъ най-висш... въ цѣла Европа.

намира се въ всички добри парфюмерии и галантерийски магазини.

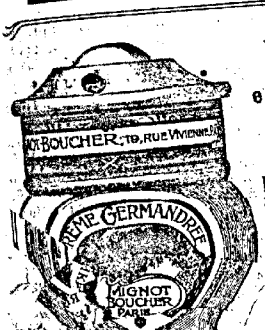

18—0

Студентъ по математика

...нѣколко годишна частна ...ктика ... слаби ученици и ... математически предмети, срѣщу прилично възнаграждение.

Споразумение редакцията.

За Х.

Отдава се подъ наемъ

Кжща, съ самостоятеленъ дворъ ... отдѣлно двѣ кухни и ...мна, находящи се въ II уч. ул. „Бдинска" № 23.

Продава се доброволно всички мобили.

За споразумѣние съ самитѣ ... Хр. Д. Коджейковъ.

Реклами ... се приемать ... „Д. Славъ."

подъ ...

Печатница „ЗОРА" Варна

ИЗТЪПЛЕНИЯТА

извършени отъ ромжнскитѣ войски въ Варненската и Провидийска околии.

Въ с. Николаевка, варненско, на 10 юлий 1913 г. около 40 души ромжнски кавалеристи съ 1 офицеръ влѣзли въ общинското управление, напочупили вратитѣ и прозорци, претърсили канцеларията и архивата и задигнали всички пушки и револвери, събрани при обявяването на войната оръжие, отъ турското население. Задигнали и намѣренитѣ по частни писма, адресирани до войници на бойното поле, както и нѣкои официални пакети. Освободили докарантѣ предъ общинското управление двѣ турски кола за реквизиция и заповѣдали да не се дава никаква реквизиция за българската армия, а да се дава такава на ромжнската. Кмета Кателия Димовъ билъ биенъ жестоко и вързанъ. заедно заловенитѣ двама наши патрози Петръ Мариновъ и Яки Кючюковъ, изпратени за дѣйствие при събиране на колата въ общината, които не малетирани, и откарани съ ...ка каруца къмъ ромжнския лагеръ въ с. Ново-Ботево, добричско. За сѫдбата имъ и до сега нищо не се знае. Ромжнскиятъ обилъ секретарь-бирничинатата; но ... избѣгалъ въ Варна, дѣ... и сега се намира и не сме да се върне. ...ъ селската кръчма яли и пили, безъ да платятъ нищо и си ...

...щитѣ кавалеристи отишъ въ сѫщото село, заловили ...теля Никола Василевъ, нанесли му силенъ побой и го побиратъ съ себе си, за да прави обиски изъ кѫщитѣ и дигнатъ ужъ оръжие. Понеже кѫщитѣ врати на Добри Мариновъ, Петръ Черневъ, Ив. Георгевъ, Ангелъ Апостоловъ, Атанасъ Тодоровъ и Марко Попчевъ ... имъ отсѫтствували по нивитѣ, биле разбити. Заловили Петръ Стойковъ и го подкарали съ себе си, за да имъ посочи ужъ пѫтя, но на края на селото, до гората, го събличатъ голъ и започнали да го биятъ подъ редъ, офицера и всички войници, като го оставили полумъртавъ. Разбивали сѫ сандъци и долапи и задигали каквото имъ хареса. Посѣгали сѫ на много жени, между които и на Мариана ... ...сова, която бива отъ...вана ... свекърва си. Десетина пехотинци, ромжнски войници, сѫ натоварили двѣ кола съ ячемикъ отъ хамбаритѣ на Никола Миховъ и Няголъ Стояновъ, на собственитѣ тѣхни кола, които сѫ тоже отвлечени, а на доведената отъ войницитѣ каруца, сѫ били натоварени плячкитѣ. Сѫщитѣ войници сѫ заявили на селския кехая, че, на 14 юлий ще бѫдатъ пакъ въ село и му сѫ поръчали да имъ приготви момичета.

Почти всички жители на селото: жени, дѣца и нѣколцината мжже, сѫ избѣгали и дошли въ Варна, като оставили на произвола домоветѣ и имотитѣ си.

Въ с. Долня Кумлуджа, варненско, на 10 юлий 1913 година, сѫ влѣзли нѣколко ромжнски пѣхотници съ 1 офицеръ и подъ претексъ на дирене оржжие, сѫ правили обиски, каквото имъ се хареса.

Въ с. Крумово, варненско, на 11 юлий 1913 година, сѫ влѣзли нѣколцина войници и сѫ започнали да обезоржжаватъ населението. Задигнали единъ конь за езда и не сѫ го върнали още. Забранили да се събира каквато и да било реквизиция за българската армия.

На 12 юлий 1913 Коз. Джа, варненско, влѣзли 30 души ромжнски кавалеристи и 5—6 пѣхотници, на каруци, съ 1 офицеръ и се спрѣли прѣдъ общината която била затворена. Питали за кмета и секретарь-бирника, които отсѫтствували въ Варна. Счупватъ вратитѣ, разхвърлятъ книжата по маситѣ и архивата, търсили пари, слѣдъ кое то прибрали всичкото общинско и събрано отъ Турцитѣ при обявянето на войната оржжие. Отиватъ на гарата, називаема Новъ-Градецъ, дѣто намиратъ ученика Ив. Петковъ и му искатъ официални телеграми, съ които се съобщавало за движението на ромжнскитѣ войски. Ученика съобщилъ, че подобни телеграми не знае да има, понеже се върналъ отъ отпускъ отъ Варна. за дѣто заминалъ ... началника му. Възвзватъ му ... цѣтѣ изотзадъ и започватъ ... търсвания отъ стая въ с... като рѫбиватъ вратитѣ, ко... сѫ биле заключени. Разг... ватъ отъ багажа на бив... началникъ на гарата Златар... командированъ въ Драма, който билъ заключенъ въ една стая на тавана и отъ вѣщитѣ на сегашния персоналъ, това което имъ се е харесало. Събличатъ тогава ученика Петковъ съвършенно голъ, полагатъ го съ лице върху канепето въ апаратната стая и офицера лично му е нанесълъ смѫртоносенъ побой съ камшикъ, до като изгуби съзнание и до като започне да си изпуща изпряженията си. Петковъ освидѣтелствуванъ отъ трима лѣкари, е прѣбранъ на лѣчение въ варненската държавна болница. Заедно съ Петкова е билъ вързанъ и стрѣлянъ на гарата, но като узнали че той е простъ стрѣлочникъ, го пустнали. Отъ гарата дѣто развалили телеграфния апаратъ, се връщатъ пакъ въ село и обираръ половината стока отъ дюкяна на Паско Николовъ.

На 13 юлий 1913 година, наново въ сѫщото село сѫ влѣзли въ по-голѣмо количество ромжнски кавалеристи. Плъзнали изъ кѫщитѣ и подъ претексъ ...ойницитѣ.

Прѣзъ джамената врата на непознатата кѫща се промѫкнала слаба свѣтлина и двамата войници видѣха единъ 40—50 годишенъ човѣкъ който съ ... намусена физиономия идѣ... да имъ отвори, свѣтейки си ... малка мръсна газена лампа, която освѣтяваше една ниска, опушена и нечиста кръчмица.

Вратата се отвори и прѣдъ двамата войници се изправи непознатия човѣкъ, намѣтнатъ съ дълъгъ, широкъ кожухъ. Непознатиятъ говореше не добрѣ български и по произношението на нѣкои думи изглеждаше че е гръкъ.

— Какво искате? — попита той войницитѣ.

— Кой си ти? — отвърнаха му съ другъ въпросъ войницитѣ.

— Ханджия; Спиро се казвамъ — тукъ всички българи ме знаятъ, — уплашенъ отговори непознатия.

— Турци минавали ли сѫ отъ тукъ наскоро?

— Упазилъ ни е Богъ; откакъ опожариха селото оня день никакви ги нѣма, каза ханджията като поклати глава въ знакъ на отрицание.

— На кѫдѣ избѣгаха турцитѣ — не знаешъ ли?

— Не мога ви каза, — не видѣхъ.

(Слѣдва)

ЕРОЯТЪ НА ДЪЛГА.

ПРѢЗЪ КЪРВАВИТѢ ДНИ.

(РОМАНЪ ИЗЪ ВОЙНАТА).

4

ЧАСТЬ I.

...олкътъ бързо бѣше на...ракъ. До като часть отъ войницитѣ прибираха мокритѣ платна палаткитѣ, останалитѣ, ...едени въ стройни редове, бѣ...вече готови. Долината, която само прѣди единъ моментъ ...ше се оживи веднага съ движ...ци се сѣнки, всѣка отъ кои...знаеше своята работа и без...но я изпълняваше.

...слѣдъ нѣколко минути пол...ъ пѫтуваше вече изъ не...ходимо калнитѣ пѫтища ... Люле-Бургасъ.

...олгата верига войници, кои...свършваше съ натовареконе и кола съставящи ...а на полка, изпълняше пѫтя...о дълго разстояние. Нощьще не бѣше минала и движ...ятъ се полкъ приличаше ...а дълга черна сѣнка, стрѣ...се по своя таинственъ ...срѣдъ неравнитѣ тъмни ..., които до вчера бѣха сви...ли на кървавия ужасъ на ...денитѣ на великото тър...ю на побѣдителитѣ. Чели...тѣ бѣви на пушкитѣ, стър...надъ главитѣ на войни...проблѣсвахи отъ врѣме на врѣме въ нощьта и като че ли отраженията на студения металъ я правѣха по мрачна и по зловѣща. Но тоя духъ бѣше чуждъ на ония които отиваха да мрътъ и сами да носятъ смъртъ на ония, които може би сега се стрѣмѣха срѣщутѣхъ. И вмѣсто мълчалива загриженость, въ тая дълга черна верига царуваше радость. Дали тия хора се радваха за това, че отиватъ да издигнатъ свободата надъ руинитѣ надъ смъртьта?

Но тѣ се радваха.

И — тукъ игривитѣ звуци на гадулка, тамъ писъка на гайда, по нататъкъ еловата на бойна пѣсень, стара или импровизирана, съпѫтствуваха тъмната сѣнка, която все вървѣше. Тия звуци се носѣха самотно въ глухата нощь, като на сѫнь и сѣкащъ бѣха едно небивало шедствие на живитѣ къмъ мъртвитѣ.

Смъртьта никога не е била очаквана съ толкова голѣмо хладнокръвие и радость. Сега тя бѣше едно тържество за тия хора, които всѣки другъ пѫть биха третирали само прѣдъ нейно име; сега тѣ отиваха къмъ нея съ сѫщото безгрижие съ което селянинътъ — войникъ е отиваль по-рано на нивата си, а гражданина въ своето уютно бюро.

Но никой отъ тѣхъ не се запитваше защо това е тъй, никой не се очудваше на онова, що ставаше съ него и около него, защото само за нѣколко дни живота на бойното поле бѣше станалъ тъй обикновенъ за тѣхъ, като че тѣ никога не сѫ водили другъ животъ.

А може би, нито единъ отъ тия хора никога не бѣше убивалъ.

Дъждътъ бѣше спрѣлъ.

Слѣдъ двучасово пѫтуване небето се разведри и на изтокъ се появиха тъмни червени ивици свѣтлина, прѣдвѣстница на земя. Малко по-малко цѣлиятъ източенъ хоризонтъ просвѣтляваше и когато слънцето наближи да се покаже, той засия съ една кърваво-червѣна свѣтлина като че прѣдвѣстница на единъ кървавъ день.

* * *

Прѣди тръгването на полка, подпоручикъ Берковъ бѣше изпратенъ съ единъ малъкъ отрядъ отъ десетина войници като авангвардъ. Той трѣбваше да мине прѣзъ нѣколко гръцки села край пѫтя по който щѣше да мине полка за да види дали нѣма нѣщо опасно.

Берковъ взе нѣкои отъ своитѣ изпитали добри войници и тръгна. Той трѣбваше да се отдалечи съ единъ-два километра на дѣсно отъ пѫтя по който щѣше да се движи полка. Пѫтекитѣ по които вървѣше малкия авангвардъ бѣха ту стръмни ту кални и плъзгави и вървенето по тѣхъ ставаше съ доста голѣми трудности. Слѣдъ едно половинъ часово пѫтуване изъ тъмнината по тия пѫтища, тѣ стигнаха една малка долинка по която се простираше едно не много широко равно поле, по което напрѣдването на авангварда ставаше по лесно.

Офицерътъ даде заповѣдь на войницитѣ да се разпръснатъ тъй като скоро тѣ трѣбваше да стигнатъ тукъ до едно село.

Кжсо врѣме слѣдъ това войницитѣ стигнаха до една малка ниска кѫщица, недалечъ отъ която се чернѣеше селото. Двама отъ войницитѣ останаха да прѣгледатъ кѫщицата, а останалитѣ продължиха пѫтя си.

Врата на кѫщицата бѣ затворена. Единиятъ отъ войницитѣ похлопа.

Отвътрѣ се чу съпливъ мжжки гласъ: — Кой е?

— Войска, войска! — натъртено отговори единиятъ отъ

на дирене оржжие, и да разбиватъ сандъци и и плачкосвали това кото имъ се харесва. Дюкянитѣ бисе обрани, като задигналия тютюнъ войницитѣ пълнили въ крачулитѣ си. Когото срѣщнели изъ улицитѣ, войницитѣ пасочвали пушкитѣ си и съ знакове на р ж д ѣ т ѣ имъ искали пари. На мнозина селяни сж ограбени паритѣ отъ кесиитѣ. Искали да имъ се събере 500 крини ячемикъ, който се събира.

Всички чиновници държавни и общински, заедно съ първенци селяни и тѣхнитѣ сѣмейства, сж избѣгали въ Варна и се страхуватъ да се върнатъ.

Въ с. Дишъ-Пудакъ, варненско, на 12 юлий 1913 година, 10 души ромжнски кавалеристи съ 1 офицеръ сж прѣтърсили всички кжщи за да дирятъ ужъ оржжие, а въ сжщность разбили сандъци и долапи и плячкосали всичко каквото имъ се харесса. Посѣгнали на жени и момичета.

Въ с. Пашаидъ, варненско, на 14 юлий 1913 година, сж се яви около 50 души ромжнски кавалеристи съ 1 офицеръ. Събрали оржжието и взели изъ кжщитѣ каквото имъ се харесса. Слѣдъ това по заповѣдь, селянитѣ имъ събрали 60 70 крини ячемикъ и на двѣ каруци го отнесли въ с. Малко-Бо тево, добришко, въ ромжнския тамъ лагеръ.

Въ с. Гюнъ-Догду, варненско, на 24 юлий 1913 годиа, сж дошли около 30 души ромжнски кавалеристи съ 1 офицеръ. Подъ претекстъ на дирене оржжие, сж разбивали сандъци изъ кжщитѣ и задигали каквото искатъ. Отъ кжщата на Тодоръ Дойчевъ взели нѣколко наполиона, отъ кжщата на Стефанъ Драгановъ — 4 нови долни ризи и единъ топъ платъ за рокли, отъ кжщата на Гочо Яневъ — 3 ризи. Всички врати, които сж биле заключени, поради отсжтствието на домопритежателитѣ, сж били разбити. Разбити сж вратитѣ и на двата дюкяна въ селото. които сж били ограбени.

Въ с. Джеферлии, варненско, на 14 юлий 1913 г., сж влезли едно отдѣление ромжнски кавалеристи и подъ прѣдлогъ на дирене на оржжие, прѣтършували кжщитѣ. Нанесли сж побой на нѣколцина първенци. Посѣгали сж и на жени,

Въ село Сарѫ гьолъ, варненско, на 14 юлий 1913 година, сж дошли около 30 ромжнски войници съ 1 офицеръ. При влизането си въ селото даватъ нѣколко вистрѣли, поради което при ени и дѣца избѣгватъ въ селата. Отправили сж се за общината, питали за кмета, но не го намѣрили. Счупватъ вратата на общината, която била затворена, влизатъ вжтрѣ, скжсватъ портрета на царя, разхвърлятъ книжата, започнали да чупятъ касата, но не можали да я разбиятъ. Слѣдъ това тръгнали изъ кжщитѣ и започнали да разбиватъ сандъци и долапи, за да дирятъ ужъ оржжие и заграбили каквото харесватъ. Заключенитѣ врати, поради отсжтствието на домопритежателитѣ, изкъртили. Разбили хамбара на панайотъ Апостоловъ отъ който взели 15 крини ячемикъ за конетѣ си. Въ кръчмата на Проданъ х. Георгиевъ яли и пили, безъ да платятъ нѣщо, слѣдъ което задигнали и единъ килограмъ тютюнъ.

(Слѣдва.)

Прѣдаването на Гюмюрджина.

СОЛУНЪ, 10 августъ. Вчера гръцкитѣ власти сж прѣдали града Гюмюрджина на българскитѣ военни власти при подписването на нужния протоколъ.

РАЗВЯСКАТА СЪ ТУРЦИЯ — РУСИЯ ЩЕ ВОЮВА.

Българска толерантность.

Парижъ, 10 августъ. Б. Т. А. в. „Танъ" обнародва едно писмо на д-ръ Ребриянъ, който стоялъ въ Одринъ отъ 30 III. до 7 юлий, въ който день съ послѣдния влакъ напустналъ града, заедно съ своитѣ колеги българи. Д-ръ Ребриянъ е писалъ слѣдньото: „Ако генералитѣ Вазовъ и Велчевъ имаатъ нѣкаква грѣшка, тя е въ тѣхната прѣкалена толерантность и великодушие къмъ гръцкото население."

Доктора потвърди, че въ прѣпълнения съ войски Одринъ, не видѣлъ да бжде ударенъ или оскърбенъ ни единъ турски войникъ или цивиленъ.

Докторътъ апелира къмъ одринския турски комендантъ, който възхвалявалъ високо реда, дисциплината и хуманностьта на българската войска и прибавя: „Нѣмаше обѣсено, застрѣляно или затворено ни едно лице."

В. „Танъ" прибавя, че помѣства горньото свидѣтелство, както и окжзи други французски лѣкари, които въ софийскитѣ и пловдивскитѣ болници виждатъ самопроявления на хуманность.

Русия ще дѣйствува.

ЛОНДОНЪ, 10 августъ. Тукъ се опасяватъ отъ скъсване сношенията между Петербургъ и Цариградъ. Съобщаватъ отъ Петербургъ, че въ случай на по-голѣмо упорство отъ страна на Турция, руската флота е готова да нападне Цариградъ, а рускитѣ войски да павлѣзатъ въ Мала-Азия.

София, 10 августъ. Въпрѣки увѣренията на великия везиръ за отттеглването на турскитѣ войски отъ дѣсния брѣгъ на рѣка Марица, въ Кърджалий се появили башибозушки отряди.

Вчера нашето правителство е протестира прѣдъ силитѣ за тая турска провокация.

Изглежда, че Турция се поддържа задкулисно сигурно отъ Франция, и това се констатира отъ обстоятелството, че въ Парижъ между Джавидъ паша и френското правителство се водятъ прѣговори за желѣзопжтни концесии въ Анадола.

Турски шашарми.

ЛОНДОНЪ, 10 августъ. Има свѣдение, че турцитѣ намѣряватъ настжпление къмъ Пловдивъ, съ цѣль да принудятъ България да признае отстжпването на Одринъ.

Силитѣ и Одринъ.

Лондонъ, 10 августъ Б. Т. А. Агенцията „Райтеръ" съобщава: Въ Лондонъ не се знае нищо за окончателното приемане отъ силитѣ на прѣдложението относно Одринъ.

Виенскиятъ слухъ за прѣдстоящо врѫчване задружна нота въ Цариградъ се смѣта като преждевременно.

Съ даденитѣ отъ турското правителство увѣрения се смѣта за отклоненъ острия въпросъ за територията край дѣсния брѣгъ на Марица. Между това прѣговоритѣ за Одринъ продължаватъ. Има се надежда че скоро ще се достигне до едно опрѣдѣлно прѣдложение.

Турското настжпление.

Берлинъ, 10 августъ. Тукашнитѣ политически кржгове сж много недоволни отъ напрѣдването на турскитѣ войски. Вѣрва се, че турското правителство нѣма достатъчно авторитетъ за да спрѣ напрѣдването на своитѣ войски. Въ всѣки случай очква се, щото тия сили, които симпатизиратъ на Турция, да направятъ най-сериозни постжки въ Цариградъ.

Англия и Турция.

ЛОНДОНЪ, 10 августъ. Англия възнамѣрява да прѣдстави на силитѣ прѣдложение за интегритета на турскитѣ територии въ Европа и Мала-Азия. Вѣрвало се, че слѣдъ като Турция получи гарантии не никоя сила нѣма претенции върху нейнитѣ територии, тя ще се съгласи да отстжпи по въпроса за Тракия.

Турско-българския споръ.

ВИНА, 10 августъ. „Нойе Фрае Пресе", се учи отъ София: Съобщението каке българитѣ ще прѣговарятъ направо съ Турция е вѣрно, защото България е прѣдоставила на великитѣ сили да разрѣшатъ въпроса съ Турция, а е по-скоро когато войската ѝ се демобилизирала, а пжкъ Турция има на кракъ 300 [illegible]

Турскитѣ позарлъци.

ПАРИЖЪ, 10 VIII. Вѣстникъ „Танъ" се учи отъ Цариграъ, че Турция е съгласна въ замѣна на Одринъ да остжпи не само Лозенъ-градъ, но и 200 мил. дъ[illegible] турски държавенъ ще да поеме [illegible] попадат.

Новитѣ комбинации.

Лондонъ, 10 августъ. Вѣстникъ „Таймсъ" се очи отъ дипломатически източникъ, че споредъ австро-унгарското съглашение по Тракийския въпросъ на Турция щѣли да бждатъ дадени компенсации, заключающи се въ изправяне граничната линия Еносъ — Мидия.

Бждещата граница щѣла да върви по долината на рѣкитѣ Екрене и Марица.

Русия ще воюва.

РИМЪ, 10 августъ. Тукашния руски посланикъ, на едно интервю съ единъ отъ редакторитѣ на в. „Джорнали Д'Италия", заявилъ слѣдньото:

„Ако Турция нахлуе, или нападне България, Русия ще и обяви война.

Турскитѣ галиматии.

Лондонъ, 10 августъ. Корреспондентътъ отъ Цариградъ на в. „Таймсъ" е натоваренъ отъ единъ виденъ турски държавенъ мжжъ да декларира, че Турция е рѣшила да възприеме една неутрална зона отъ къмъ сѣверната часть на Турция, включително и Одринъ, да унищожи всички укрѣпления въ [illegible] градъ, да се отттегли отъ тоя градъ и да прѣдостави въпроса за разрѣшението на силитѣ, обаче съ условие Одринъ да устане турски.

Това прѣдложение не е врѫчено още на великитѣ сили.

КОЛЕКТИВНАТА НОТА.

Цариградъ, 10 августъ, Австро-Унгарскиятъ посланикъ маркизъ Палавичини утрѣ ще врѫчи на Високата Порта колективната нота на великитѣ сили. Тази нота се редактира сега.

Съ тая нота Портата се прѣдупрѣждава да си оттегли войскитѣ задъ Еносъ — Мидия. Ако ли не изпълни това искане, веднага ще се започне финансовия бойкотъ.

Изявл[illegible] на [illegible] министритѣ заяви: „Въпросътъ за изгонването на турцитѣ отъ Тракия е въпросъ на дни. Турция ще бжде принудена да се оттегли, защото такова е единодушното рѣшение на цѣла Европа.

Изгонването на турцитѣ ще стане по-скоро, защото въпрѣки [illegible] на Портата, че е спрѣло на настжпването, великитѣ сили иматъ свѣдѣния, че турцитѣ стоятъ още на дѣсния вратъ нашата граница.

Портата по този начинъ си копае сама гробъ. Веднага слѣдъ турския въпросъ, великитѣ сили ще пристжпятъ къмъ въпроса за реформитѣ, по който усилено работятъ [illegible] представители.

Турски аеропланъ надъ Хасково.

ХАСКОВО, 10 августъ. Тази заранъ въ 7 часътъ се появи надъ града аеропланъ, идящъ отъ къмъ сѣверъ. Аеропланътъ бѣ силно обстрѣлванъ, слѣдъ което успѣ да избѣга на югоизтокъ. Прѣдполага се че е турски.

Русия за Кавал[illegible]

Парижъ, 10 августъ. На в. „Де Пари," телеграфиратъ отъ Петербургъ: „Ето главни руски аргументи, че Кавала трѣбва да бжде българска. Гърция нѣма такава голѣма нужда отъ Кавала, както България. Гърция не бива да стане обласна държава и да има съдство съ проливитѣ."

„Австрия се застжпва енергично за българскитѣ интереси. Русия за да запази своето влияние, трѣбва да слѣдва Австрия. Островъ Тасосъ бѣше обѣщан на България, така, че и Кавала трѣбва да се даде на България тъй като островъ Тасосъ е нераздѣлимъ отъ Кавала."

Сждбата на Деде-агачъ.

ВИЕНА, 10 августъ. Телеграфиратъ отъ Цариградъ: Вѣстникъ „Танинъ" съобщава, че гърцитѣ изпразнили Деде-агачъ. Българитѣ още не заели този градъ.

Македонски делегати.

ВИЕНА, 11 августъ. Делегатитѣ на македонската организация утрѣ, понедѣлникъ, ще бждатъ приети отъ шефа на кабинета баронъ Щюргъ и отъ Бертхолдъ.

Делегатитѣ ще изявятъ желанието на българитѣ отъ Македония. Делегацията се състои отъ професоритѣ Георговъ, Бр[illegible] и доценти Чо[illegible]ковъ и Михалчевъ.

Ромжния и Българ[illegible]я.

Парижъ, 10 [illegible] Вѣстникъ „Ла Важдащата политика" казва: „Ромжния е въ[illegible] да направи Българ[illegible] да забрави възмущени[illegible] Ромжния, само ако се [illegible] съ Турция противъ сърбия [illegible] Ромжния до сега е [illegible]

София, 10 августъ. [illegible] въ Петербургъ посѣтил[illegible] прѣдсѣдателя на славянското дружество, генералъ Паренсовъ.

Пис[illegible] императоръ.

София, 10 августъ. Телеграфиратъ отъ Петербургъ: „На аудиенцията [illegible] Ге[illegible]ръ и [illegible]затора въ Петерховъ, г. Гешевъ [illegible] на Руския Императоръ [illegible] лично писмо [illegible] отъ българ[illegible] Фердинандъ.

Скрѣбно извѣстие. Снощи късно се е поминалъ извѣстния Варненски търговецъ **Димитъръ Фтичевъ** на възрасть 71 години. Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленото сѣмейство.

Къмъ грижливитѣ майки и добритѣ баци!

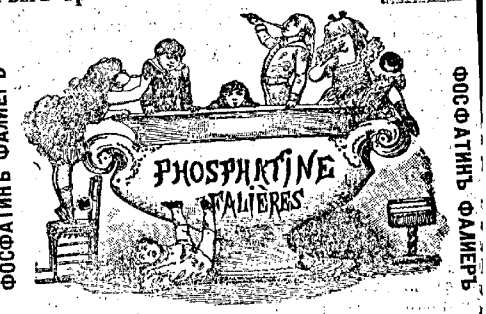

За да не страдатъ дѣцата Ви отъ диария, (Рахитисъ) английска болѣсть, обща слабость и блѣдость, хранете ги съ **Фосфатинъ фалиеръ** признато най-добрата храна за дѣца.

Намира се въ всички аптеки и дрогерии. 38—